

Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!

**Julkilausuma puheenjohtaja Mao Tse-tungin syntymän 131.
vuosipäivänä**

ja

Kansainvälisen Kommunistien Liiton toisena vuosipäivänä

**Asettakaa marxismi-leninismi-maoismin punainen lippu joukkojen
taisteluiden suurten aaltojen johtoon**

Suuren puheenjohtaja Mao Tse-tungin syntymän 131. vuosipäivänä ja Kansainvälisen Kommunistien Liiton (KKL) perustamisen toisena vuosipäivänä lähetämme leimuavat proletaariset luokkatervehdyksemme kansainväliselle proletariaatille ja maailman kansoille ja kansakunnille. Maailman työläiset ja kansat taistelevat ja tekevät vastarintaa imperialistista ryöstöä ja hyökkäyssotia ja imperialistien veristä pyrkimystä jakaa maailma uudelleen vastaan. Palestiinan kansa ruokkii verellään sankarillista kansallista vapautussotaa Palestiinassa imperialistisia ja sionistisia hyökkääjiä vastaan, ja todisti olevansa ”kipinä, joka voi sytyttää preeriapalon”, antaen impulssin maailmanlaajuiselle anti-imperialistiselle liikkeelle. Ilmaisemme lujan sitouukumuksemme taistelulle kansainvälisen kommunistisen liikkeen yhdistymisen puolesta, palvellen vallankumouksellisen taistelun kehitystä, taistellen järkähtämättä revisionismia vastaan yhtenäisyyden perustana, korostaen erityisesti niitä marxilais-leniniläis-maolaisia puolueita, jotka johtavat taistelua uuden vallan puolesta

kansansodissa ja näin edustavat loistavia esimerkkejä kaikille maailman proletaareille ja kommunisteille.

Poliittiset tapahtumat maailmassa Kansainvälisen Kommunistien Liiton (KKL) perustamisen jälkeen eivät ainoastaan ole korostaneet tarvetta kansainväliselle yhdistymiselle, vaan myös vahvistaneet yhteiset taktiset ja strategiset päämäärät ja poliittiset perusteet totuudenmukaisiksi ja useissa tapauksissa syvällisen kaukokatseisiksi. ”Tämän vuosikymmenen alusta lähtien imperialismin ja byrokraattisen kapitalismin kriisi kärjistyy yhä enemmän koko maailmassa, jossa sen mätäneminen syvenee jakaikki ristiriidat kärjistyvät; synnyttäen enemmän vallankumouksellista tilannetta epätasaisessa kehityksessä koko maailmassa. Se ilmenee joukkojen suurena toimeliaisuutena, sen räjähtävyys saa kaikki taantumukselliset ja heidän revisionistiset palvelijansatärisemään; tämä ilmenee kaikkialla ennennäkemättömänsuurina räjähdysinä. Objektiivista tilannetta kohti marssii varmoin askelin subjektiivinen tekijä, pääasiassa Kommunististen Puolueiden prosessi, uudentyyppisinä marxilais-leniniläis-maolaisina puolueina uusien kansansotien aloittamiseksi. Näin aukeaa uusi vaihe elivallankumousten ajanjakso osana tätä proletaarisen maailmanvallankumouksen uutta suurta aaltoa. Tämä tilanne määrää kommunististen puolueiden tehtävät, strategian ja taktiikka kaikkialla maailmassa.”

Strategiamme ja taktiikkamme, kuten myös lähestymistapamme kaikkia maailmantilanteen ongelmia kohtaan, tulee ottaa lähtökohdaksi tämä ymmärrys maailmantilanteesta. Lyhyesti sanottuna, on analysoitava, miten ylemmät ja alemmat luokat käyvät toisiaan vastaan, nuo kaksi taistelevaa napaa, jotka määrittelevät kehittyvän vallankumouksellisen tilanteen olemassaolon, palvellen näin laajemmin vallankumouksen objektiivisten olosuhteiden todellisuuden todistamista, vallankumouksen osatekijöiden ja näköalojen kehitystä.

Imperialismin ponnistukset oman taloudellisen kriisinsä ratkaisemiseksi kiihdyttämällä niin puolisiirtomaiden ja siirtomaiden kuin myös työläisten ja kansojen ryöstöä ja sortoa – maaomaisuuden keskittäminen perustuen talonpoikien karkottamiseen, pientalonpoikaistuotannon pakkolunastus, valtava inflaatio ja työttömyys, kokonaisten alueiden deinstrualisaatio, tehtaiden uudelleensijoittaminen, korkotasojen nosto, pakkosiirtolaisuus, kärjistyvä vehkeily ja taistelu imperialistien välillä – kirittää vallankumousta ja kärjistää valtavasti poliittista kriisiä kokonaisessa joukossa maita. Myös suuremmat imperialistiset maat kuten Saksa, Ranska ja jopa itse USA, pääasiallinen imperialisti maailman tasolla, kohtaavat kasvavissa määrin tilanteen, jossa ne eivät voi hallita kuten ennen. Yhdysvaltain uusi presidentti, Donald Trump, on selvä ilmaus yhdysvaltaisen imperialismin tarpeesta reagoida kriisiinsä ja rappion tendenssiin, joka saa ilmauksen erityisesti ns. ”läntisissä imperialisteissa”, ja ilmaisee yhdysvaltalaisen monopolipääoman pyrkimystä mukautua poliittisesti muutokseen kansainvälisessä voimatasapainossa, kansainvälisesti tapahtuviin

purkauksiin ja kansalliseen luokkataistelun kärjistymiseen. Yhdysvaltaisen imperialismiin täytyy tehdä uudelleenjärjestelyitä ylläpitääkseen strategisia tavoitteitaan venäläisen imperialismiin saartamisesta ja sosiali-imperialistisen Kiinan patoamisesta, samalla, kun nykyiset väliintulojen ja sotavalmistelujen yritykset ovat kiviä, jotka osuvat sen omaan nilkkaan, ja se kohtaa voimakasta vastarintaa ja vastaoffensiiveja. Imperialistisen politiikan tulos, eri imperialistien välisessä vehkeilyssä ja taistelussa, viimeisen kahden vuoden aikana Ukrainan sodassa on kansallisen sorron ja alistamisen jatkuminen ja suuri ponnistus maan jakamiseksi entisestään, mikä jälleen on todistanut joukkojen katseiden edessä Zelenskyin olevan maansammuttava petturi ja imperialismiin lakeija. Marxismi-leninismi-maoismin valossa yhä taantumuksellisemmaksi muuttuvan liberaalin demokratian kriisi on kiistämätön, sen koko puoluejärjestelmä ja instituutiot ovat toinen toistaan jakautuneempia, siinä pystytään hädin tuskin muodostamaan vähänkään vakaita hallituksia, avaten tietä fasismille. Ylemmät luokat eivät voi enää hallita kuten ennen. Samalla proletaarit, työläiset, talonpojat ja sorretut keskiluokat osoittavat suurissa, pitkäjänteisissä lakoissa, mielenosoituksissa, kansannousuissa ja kapinoissa, että he eivät halua jatkaa kuten ennen. Nousu kansallisissa vapautustaistelussa ns. ”Lähi-idän” alueella, erityisesti Palestiinassa, asettavat imperialistien suunnitelmat vaikeaan asemaan ja ne täytyy ymmärtää sorrettujen kansojen voimakkaana huutona imperialistien verisiä väliintuloja ja uudelleenjakamissotia vastaan. Uusien kansallisten vapautustaisteluiden ja -sotien ilmaantuminen vahvistaa, että hallitseva ristiriita nykymaailmassa on imperialistien ja sorrettujen kansakuntien välinen ristiriita, joka vaikuttaa ja hallitsee myös imperialistien välisten ristiriitojen kehitystä, koska sorretut kansakunnat ovat juurikin niiden sotasaalista, osoittaen näin täydellisesti, että proletaarinen vallankumous voi estää maailmansodan tai sitten proletaarinen vallankumous nousee maailmansodasta. Tämän kaiken perustana ovat joukot. Alemmat luokat eivät voi elää enää kuten ennen. Joukot kuohuvat aalloittain, vaistonvaraisesti, mutta joka kerta yhä valtavammassa mittakaavassa ja taistelevammin. Koko maailmassa on kehittyvä vallankumouksellinen tilanne, joka ylettyy anti-imperialistisen taistelun ja kansan protestien kehitykseen.

Kommunistit ymmärtävät, että niin imperialistien kilpataistelu uudelleenjaon puolesta, joka kehittyy vehkeilyssä ja taistelussa, ja objektiivisen vallankumouksellisen tilanteen kehitys seuraavat epätasaisen kehityksen lakia: ”Imperialismin kaudella tapahtuvan kehityksen epätasaisuuden laki merkitsee toisten maiden hyppäyksittäin tapahtuvaa kehitystä toisten suhteen, toisten maiden nopeaa syrjäyttämistä maailman markkinoilta toisten maiden toimesta, jo jaetun maailman aika-ajoittaista uudelleen jakamista sotilaallisten yhteentörmäysten ja sotilaallisten katastrofien perustalla, selkkausten syvenemistä ja kärjistymistä imperialismiin leirissä, ...” (Stalin) Tässä Stalin osoittaa nerokkaasti useiden porvarillisten ja pikkuporvarillisten kriisiteorioiden vararikon sellaisina kun tapamme ne tänä päivänä, esimerkiksi ns. ”useiden kriisien” tai ”pysyvän kriisin” teorioissa, jotka

todellisuus itse paljastaa kerta toisensa jälkeen. Epäilemättä maailman kommunistinen liike elää monimutkaista mutta suostuisaa hetkeä, jossa nousee useita ristiriitoja, jotka ilmenevät epätasaisessa kehityksessä “hetkellisinä ja väkivaltaisina olemassaolevien ristiriitojen ratkaisuna” (Marx), tilannetta, jossa ratkaisevaa on, ymmärtävätkö kommunistit, kuinka lujittaa aikaisemmat positiiviset saavutukset ja luoda uusia subjektiivisia olosuhteita, jotka vastaavat tämän hetken vaatimuksia. Puheenjohtaja Mao antaa tärkeitä opetuksia kommunisteille objektiivisten ja subjektiivisten tekijöiden suhteesta: “Vaikka vallankumouksen subjektiivinen tekijä on nyt heikko Kiinassa, samoin ovat kaikki (...) taantumuksellisten hallitsevien luokkien järjestöt (...) Kiinassa vallankumous tulee epäilemättä etenemään kohti nousukautta nopeasti, sillä vaikka vallankumouksen subjektiivinen tekijä on tällä hetkellä heikko, vastavallankumouksen voimat ovat myös heikkoja.” Se tosiasia, että subjektiiviset tekijät ovat suhteellisen heikkoja, opettaa meille vain, että ei ole mahdollista voittaa nopeasti, vaan osa osalta ja harppausten kautta. Ne, jotka valittavat vaikeuksien edessä, ravitsevat kapitulatationismia ja likvidationismia, jotka eivät ole mitään muuta kuin revisionismia. He ovat imperialismiin todellisia apologeettoja. Revisionismi hämärtää luokkataistelun, keskittää huomion viholliseen, imperialismiin eikä joukkojen toimintaan. Puheenjohtaja Mao opetti meille, että kaikki riippuu oikeasta ideologisesta ja poliittisesta linjasta ja sen omaksumisesta, siitä, että on valmis maksamaan korkeimman hinnan. Lisäksi vallankumouksellisen tilanteen kehityksen ajanjaksoina historialliset muutokset, jotka vaativat vuosia tai vuosisatoja, tapahtuvat päivissä tai viikoissa. Myös Lenin korosti: “Vallankumouksien historiassa tulevat esille vuosikymmeniä ja vuosisatoja kypsyneet ristiriidat. Elämä käy tavattoman rikassisältöiseksi. Poliittiselle areenalle astuu aktiivisena taistelijana massa, joka on aina ollut varjossa, (...) Tämä massa tekee sankarillisia voimannostuksia noustakseen niiden jättiläismäisten maailmantehtävien tasalle, joita historia on sille säilyttänyt, ja olkootpa erinäiset tappiot kuinka suuria tahansa, järkyttäköötppä verivirrat ja tuhannet uhrit meitä miten hyvänsä,— ei mikään ole milloinkaan verrattavissa merkitykseltään tähän joukkojen ja luokkien välittömään kasvattamiseen itse vallankumouksellisen taistelun kulussa. (...)”

Kansallisten vapautustaisteluiden kehitys maailmanlaajuisesti, mikä saa kiteytetyn ilmauksen ns. Lähi-idässä, osoittaa, että imperialismiin yleiskriisin syventyminen luo myös lisää epätasaisesti kehittyviä vallankumouksellisia tilanteita eri maissa. Sankarillinen kansallinen vapautussota Palestiinassa, erityisesti Al-Aqsan tulva 7. lokakuuta, on tärkeä impulssi taisteluiden nousulle koko alueella (kuten Libanonissa), mutta myös merkittävä impulssi anti-imperialistien liikkeen kehitykselle maailmanlaajuisesti. Tämä virstanpylväs merkitsee murroskohtaa maailmantilanteessa. Siitä alkaen maailmantilanne mullistuu poikkeuksellisella nopeudella. Kansanmurhaisen Israelin sionistihallinnon isolaatio viivyttää ja osittain lyttää jenkki-imperialismin suunnitelmia sekä kiihdyttää joukkojen vastustusta arabivaltioissa, jotka ovat imperialismia palvelevia byrokraattis-kapitalistisia

hallintoja, sekä asettaa imperialistit maailmanlaajuisesti paineen alaisiksi. Hallinnon vaihtuminen Syyriassa, jonka panivat alulle, jota johtivat ja tukivat imperialistien ja niihin kytkeytyvien alueen lakeijoiden joukot päämääränään balkanisaatio, tulee torjua lujasti uutena hyökkäyksenä Syyrian kansoja ja maan suveriniteettiä vastaan. Samalla se on varoittavana esimerkkinä kansoille, jotka taistelevat tällä hetkellä vapautuksensa puolesta, siitä, että kansallisen itsenäisyyden ja suveriniteetin tie voi olla johdonmukaisesti voittoisa vain, jos se nojaa omiin voimiin ja taistelun luonne on anti-imperialistinen osana uusdemokraattista vallankumousta imperialismin, byrokraattisen kapitalismin ja puolifeodaalisuuden herruuden lopettamiseksi. On osoitettu, että proletaarinen johto on ratkaisevaa kansallisessa vapautustaistelussa ja haluaisimmekin korostaa kiireellistä tarvetta yhteisrintamalle, jota johtavat kommunistit.

Tämän uuden globaalin tilanteen, suotuisien olosuhteiden ja myös vallankumouksellisten tilanteiden kypsymisen valossa marxilais-leniniläis-maolaisten puolueiden maailmanlaajuinen merkitys ja erityisesti niiden johtamien kansansotien merkitys tulee ymmärtää, kuten myös niiden tukemisen ja propagandisoimisen merkitys, kuten korostimme Poliittisessa ja periaatejulkilausumassa: ”Vahvistamme, että todellinen kansallinen itsemäärääminen voidaan saavuttaa vain uusdemokraattisen vallankumouksen tai sosialistisen vallankumouksen kautta, vastaten kutakin tapausta, mitä varten on välttämätöntä konstituoida tai rekonstituoida uudentyypiset kommunistiset puolueet, marxilais-leniniläis-maolaiset puolueet, jotka ovat kykeneviä johtamaan vallankumous päätökseensä.” Kansansodat Intiassa, Perussa, Turkissa ja Filippiineillä eivät vain kestä, vaan myös kehittyvät keskellä monimutkaisia saarron ja vastavallankumouksellisten offensiivien tilanteita. Samalla ne ovat proletaarisen maailmanvallankumouksen akseli, josta ei vain voida johtaa proletaarisen maailmanvallankumouksen strategisia päätelmiä, vaan jotka myös edustavat proletaarisen maailmankuvan ylivertaisuutta ja sen totta sisältöä. Tärkeät kehitykset vallankumouksellisessa liikkeessä Brasiliassa, väkirikkaimmassa maassa Etelä-Amerikassa, tulee nähdä merkittävänä uutena kontribuutiona. Kansan, pääasiassa köyhien ja maattomien talonpoikien, joukkoprotestit ja kapinat, yhdistyvät marxilais-leniniläis-maolaisen puolueen johtoon ja ottavat kasvavissa määrin agraarivallankumouksen muodon osana uusdemokraattista vallankumousta. Tämä kehitys ei vain voimista meidän palavaa proletaarista optimismiamme, vaan todistaa myös esimerkillisellä tavalla marxismin peruslain siitä, että siellä, missä vallankumouksellinen teoria yhdistyy joukkojen kanssa, siitä tulee materiaallinen voima, ja siispa haluamme nostaa esille sen tärkeyden, että subjektiivista tekijää lujitetaan ja kehitetään proletaarisina järjestöinä ja puolueina, erityisesti nykyisessä maailmantilanteen kiivaan kehityksen tilanteessa: ”Siksi, ettei jokainen vallankumouksellinen tilanne synnytä vallankumousta, vaan ainoastaan sellainen tilanne, kun ylempänä lueteltuihin objektiivisiin muutoksiin yhdistyy subjektiivinen,

nimittäin se, että vallankumouksellinen luokka pystyy vallankumoukselliseen joukkotoimintaan (...)” (Lenin)

Keskellä maailmantilannetta, jota leimaavat nopeat kehityskulut ja kansannousut, haluamme juhlia puheenjohtaja Mao Tse-tungin 131. syntymäpäivää ja muistaa sitä kehittämällä voimakkaasti edelleen kampanjaa marxismi-leninismi-maoismin puolesta uutena, kolmantena ja korkeampana proletaarisen ideologian tasona. Meidän tulee ymmärtää kampanja maoismin puolesta osana taistelua maailman kommunistisen liikkeen yhdistymisen puolesta, mikä on tällä hetkellä ilmaistu erityisesti kolmessa perustavanlaatuisessa yhtenäisyyden kohdassa: ”1) maoismi 2) taistelu revisionismia vastaan ja 3) proletaarinen maailmanvallankumous”. Poliittinen ja periaatejulkilausuma määritteli KKL:n perustamisen olevan ”suuri askel meidän jälleenyhdistymisellemme ja KKL:n hajaannuksen ylittämiseksi (...), ja uusi vaihe organisoidussa taistelussa Kommunistisen Internationaalin rekonstituomiseksi maoismin komennolla ja opastuksella on tullut avatuksi”. Kaksi vuotta sitten proletariaatin uuden kansainvälisen järjestön perustamisesta päätettiin Yhdistyneessä Maolaisessa Kansainvälisessä Konferenssissa. Tämä tapahtuma merkitsi käännekohtaa taistelussa kommunistien jälleenyhdistymisen puolesta maailmanlaajuisesti, salli 15 jäsenpuolueen ja -järjestön välisen systemaattisen koordinaation perustuen proletaariseen demokraattisen sentralismin periaatteeseen ja näin myös vahvisti taistelun maailman kommunistisen liikkeen ideologista, poliittista ja orgaanista fragmentaatiota vastaan välttämättömänä kriteerinä proletaarisen maailmanvallankumouksen kehitykselle, kuten proletariaatin jättiläiset ja klassikot meille osoittivat ja josta he antoivat suuria opetuksia. Kahtena viime vuotena on todistettu tärkeitä ensimmäisiä askelia kohti tämän tehtävän täyttämistä, erityisesti kehityksen lujittamisen suhteen, jota samaan aikaan on käytettävä pohjana kehityksen jatkumiselle. Jokainen uusi kehitys perustuu edellisen lujittamiselle ja uudet tehtävät vaativat sopivien subjektiivisten olosuhteiden kehittämistä niiden hallitsemiseksi. Kansainvälinen Kommunistien Liitto on väline Kommunistisen Internationaalin jälleenyhdistämiseksi ja rekonstituomiseksi imperialismia, revisionismia ja kaikkea taantumusta vastaan taistelemiseksi. Siispä on tarpeen tarttua tehtäviin ja mahdollisuuksiin nykytilanteessa ja kehittyä soveltamalla kahden linjan taistelua, joka tietoisesti ja reilusti sovellettuna tulee takomaan ja kehittämään voimiamme ja niiden kykyjä keskellä luokkataistelua ja kahden linjan taistelua. Siispä toivotamme myös lämpimästi tervetulleeksi ja tervehdimme kaikkia kommunististen puolueiden ja järjestöjen kontribuutioita, koordinaatiota ja yhteisiä toimia KKL:n sisällä ja sen ulkopuolella, jotka todistavat kommunistien kasvavaa elinvoimaisuutta ja toimeliaisuutta kansainvälisellä tasolla ja palvelevat roolimme täyttämistä kommunisteina nykyhetkessä. Välitön tehtävämme on kehittää kasvavia kansan protesteja, mobilisoida, politisoida ja organisoida laajat ja syvät joukot taistelussa imperialismia ja kaikkea taantumusta vastaan, taistellen järkähtämättä revisionismia

ja kaikkea opportunistia vastaan, takoa todellisten marxilais-leniniläis-maolaisten puolueiden luokkataistelu vallankumouksen tekemiseksi.

Puheenjohtaja Mao itse asetti suurta merkitystä taistelulle revisionismia – pääasiassa modernia revisionismia – vastaan ja kehitti näin kansainvälistä kommunistista liikettä. Myös tänä päivänä, kokonaisen revisionismin suhteellisen dominanssin ajanjakson jälkeen useissa maissa, me pidämme kommunistien olennaisena tehtävänä ja velvollisuutena, erityisesti kansainvälisen kommunistisen järjestön, KKL:n kommunistien tehtävänä ja velvollisuutena, johtaa ja edistää taistelua revisionismia vastaan. Perustamislausemme korostimme: ”Puheenjohtaja Mao kertoi meille: ”kansainvälisen kommunistisen liikkeen historia näyttää meille, että proletaarinen yhtenäisyys tulee lujitetuksi ja kehitetyksi taistelussa opportunistia, revisionismia ja hajaannuspyrkimyksiä vastaan”. Kommunistien täytyy asemoida itsensä taisteluiden etulinjaan ja käydä taisteluun pelotta. Proletariaatilla on loistava tulevaisuus. Imperialismi on synkkyyttä, nälkää, kurjuutta, kansanmurhaa, riistoa ja sortoa. Velvollisuutemme kommunistisina puolueina on lyödä se, pyyhkiä taantumus maailman päältä vallankumouksellisella väkivallalla.

**JUHLIKAA PUHEENJOHTAJA MAON SYNTYMÄN 131. VUOSIPÄIVÄÄ
VOIMISTAMALLA TAISTELUA MARXISMI-LENINISMI-MAOISMIN PUOLESTA!**

**ELÄKÖÖN TAISTELU KANSAINVÄLISEN KOMMUNISTISEN LIIKKEEN
JÄLLEENYHDISTYMISEN PUOLESTA – ELÄKÖÖN KANSAINVÄLINEN
KOMMUNISTIEN LIITTO!**

**ELÄKÖÖN SANKARILLINEN PALESTIINAN KANSALLINEN VAPAUTUSTAISTELU JA
SORRETTUJEN KANSAKUNTIEN TAISTELU KANSALLISEN VAPAUTUKSEN
PUOLESTA!**

**ELÄKÖÖN KANSAINVÄLINEN KOMMUNISTINEN LIIKE JA MARXILAIS-
LENINILÄIS-MAOLAISTEN PUOLUEIDEN KÄYMÄT KANSANSODAT!**

ALAS REVISIONISMI!

ELÄKÖÖN PROLETAARINEN MAAILMANVALLANKUMOUS!

**Kansainvälinen Kommunistien Liitto
Joulukuu 2024**